

Debby Huis in 't Veld heeft een sterke passie voor kwaliteit van zorg. Met haar kennis van wondzorg en met een holistische aanpak weet Debby als zelfstandige wondverpleegkundige als geen ander hoe je resultaten moet bereiken in de zorg. Ze coacht, traint anderen met als doel dat patiënten beter af zijn, sneller genezen en hogere kwaliteit van leven krijgen.

Debby

Huis in 't Veld, zzp'er wondverpleegkundige Vanzorgnaarbeter

Leerlingen en medewerkers

Ik loop al aardig wat jaren mee in de zorg; ben als kraamverzorgster begonnen en zo opgeklommen tot verpleegkundige. Ik heb gewerkt in verschillende instellingen en ziekenhuizen en op verschillende afdelingen, ook als Transferverpleegkundige en als coördinator in de thuiszorg waar ik me bezighield met het indiceren en opstarten van alle zorg. Van ADL-zorg, terminale thuiszorg tot beademing, buikvliesdialyse en infuustherapie. En natuurlijk uiteindelijk de wondopleiding gedaan in het Erasmus MC.

Dat werken ging niet altijd zonder slag of stoot. Tijdens mijn inserviceopleiding werd mijn manier van werken en denken niet altijd begrepen. Ik was nieuwsgierig en vroeg veel, en dat werd vaak niet gewaardeerd. Het werd gezien als een persoonlijke aanval op de begeleider, als arrogant of brutaal. Hoe vaak ik niet gedacht heb: ik stop ermee. Daarnaast merk ik dat, als organisaties groot worden, de kwaliteit van zorg (die ik voor ogen heb) en de waardering van medewerkers minder belangrijk lijkt te worden.

Dat komt omdat de zorgverzekeraars steeds minder vergoeding geven voor verpleging (wondregie staat op de tocht), maar ook omdat organisaties lijken te vergeten dat personeel niet meer voor het oprapen ligt.

Dat de rollen omgedraaid moeten worden en organisaties eigenlijk moeten gaan solliciteren bij personeel; dat de organisaties duidelijk zouden moeten maken waarom wij voor ze zouden moeten kiezen. Dat wij kunnen vragen wat we nodig hebben om goed en gezond te kunnen werken en dat onze ideeën

gehoord worden. Want in mijn optiek hebben medewerkers op de werkvloer best goede ideeën waar wat meer naar geluisterd mag worden.

Door mijn slechte ervaring tijdens mijn inserviceopleiding heb ik bedacht: dat ga ik anders doen. Wat ik niet leuk vind, doe ik ook een ander niet aan. Je wil toch dat elke leerling de kans krijgt om zichzelf te ontwikkelen en dat hij of zij passie ontwikkelt voor ons vak? Ieder op zijn eigen manier en vooral niet als robotjes die gedwongen worden om allemaal op dezelfde manier te werken. De begeleider van mijn wondopleiding bezorgde mij overigens een warm bad, sterker nog, die kanjer werkt nu bij mij. En mijn toenmalige werkgever ben ik ook dankbaar. Ik word tegenwoordig benaderd door de wondopleidingen of ik wondverpleegkundigen in opleiding wil begeleiden omdat die begeleiding niet overal lekker loopt. Inmiddels heb ik de eerste in dienst bij Vanzorgnaarbeter. En wat vind ik het verdrietig om te zien dat zij inmiddels bijna getraumatiseerd is. Ik zie iets

totaal anders dan wat uit haar tussenverslag komt. Ik zie een leuke collega met megagoede ideeën. Ze is als wijkverpleegkundige gewend om situaties in kaart te brengen.

Ze denkt goed en ver na over dingen, stelt veel vragen en is kritisch. Dat zijn precies de medewerkers die ik in mijn bedrijf wil. Ik denk weer even goed na over mijn manier van werken en ik leer weer van haar. Ze pakt het scherp debriement op alsof ze het nooit anders heeft gedaan. Ze mocht het bij de vorige werkgever pas als ze klaar was met de wondopleiding, terwijl ze de snijzaal al had gehad. In mijn optiek leer je door te doen en natuurlijk maak je dan fouten, dat hoort erbij, zolang je er maar van leert. Kortom, wees een beetje lief voor onze verpleegkundigen in opleiding.

Help ze; we hebben ze hard nodig. ■

